

Sygn. akt IX Ka 805/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Marzena Polak

Protokolant: sekr. sądowy Michał Kozłowski

po rozpoznaniu w dniu 09 lutego 2016 r. i 16 lutego 2016 roku.

sprawy **obwinionego P. W. o przestępstwo z art. 86 § 1 kw**

z powodu, apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 27 października 2015 roku, sygn. akt XII W 2400/15

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, iż uchyla punkt II; III; IV;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia obwinionego od uiszczenia kosztów sądowych za II instancję, a wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

IX Ka 805/15

UZASADNIENIE

P. W. wyrokiem Sadu Rejonowego w Toruniu z dnia 27.10.2015r. wydanym w sprawie XII W 2400/15 został uznany winnym popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. wykroczenia z art. 86 § 1 kw i za to na podstawie art. 86 1 kw wymierzył mu karę 800 złotych grzywny. Na podstawie art. 87 § 3 kw orzekł wobec obwinionego środek karny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 miesięcy, poczet którego – na podstawie art. 29 § 4 kw – Sąd zaliczył okres faktycznego zatrzymania prawa jazdy od dnia 19.05.2015r. do dnia 28.05.2015r. Na mocy art. 29 § 3 kw Sąd zobowiązał obwinionego do zwrotu dokumentu prawa jazdy nr (...) do Urzędu Miasta T.. Nadto Sąd Rejonowy zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80 złotych tytułem opłaty sądowej i obciążył go zryczałtowanymi wydatkami poniesionymi w toku postępowania w kwocie 50 złotych.

Apelację od tego wyroku złożył osobiście obwiniony. zarzucił on rażąca surowość kary, a konkretnie rażąca surowość środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Wniósł o złagodzenie tego środka poprzez skrócenie okresu, na który został orzeczony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Na samym wstępie stwierdzić należy, iż zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji przeprowadził przewód sądowy w sposób wszechstronny i wnikliwy, dokonując wszelkich niezbędnych czynności dowodowych, koniecznych dla prawidłowego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Ocena zgromadzonego materiału dowodowego mieściła się przy tym w granicach sędziowskiej swobody, należycie uwzględniając zasady logiki i prawidłowego rozumowania oraz

wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Pozostawała ona wobec powyższego pod ochroną dyspozycji art. 7 kpk, spotykając się w związku z tym z całkowitą akceptacją Sądu Okręgowego.

Odnotowania wymaga również fakt, iż pisemne uzasadnienie zaskarżonego wyroku sporządzone zostało zgodnie ze wszystkimi wymogami, jakie stawia mu art. 424 kpk, pozwalając tym samym Sądowi II instancji na pełną i właściwą ocenę motywów, jakimi kierował się Sąd Rejonowy przy wydaniu orzeczenia. W szczególności w uzasadnieniu tym w sposób niebudzący wątpliwości przedstawione zostały poczynione ustalenia faktyczne, jak i ocena zebranych dowodów.

Sąd I instancji w toku procesu zgromadził wszelki materiał niezbędny do wydania prawidłowego rozstrzygnięcia, uwzględniając okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i niekorzyść obwinionego. Brak też przesłanek do formułowania twierdzeń, iż niedające się usunąć wątpliwości, rozstrzygnięte miałyby być wbrew regule wyrażonej w art. 5 § 2 kpk, a sprowadzającej się do zasady *in dubio pro reo*.

W związku z tym, iż Sąd Odwoławczy w całej rozciągłości aprobuje stanowisko Sądu Rejonowego w zakresie ustalonego stanu faktycznego, oceny materiału dowodowego, jak i w przedmiocie winy obwinionego, nie ma więc potrzeby, aby w tym miejscu szerzej przytaczać argumentację zawartą w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, a za wystarczające uznać należy odwołanie się do niej.

Odnosząc się do zarzutów apelacji, to należy zaznaczyć, iż na czas wydawania zaskarżonego wyroku, orzekanie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych było jak najbardziej uzasadnione. Kolidacja była bardzo niebezpieczna a złamane przepisy prawa ruchu drogowego należały do bardzo ważnych. Jednakże, na czas rozpatrywania apelacji od wyroku, sytuacja obwinionego uległa zmianie. Na chwilę obecną już kilka miesięcy upłynęło od czasu oddania prawa jazdy, a faktycznie ukarany już dłużej nie prowadzi pojazdów mechanicznych – co wynika wprost z jego wyjaśnień złożonych przed Sądem odwoławczym. W tej sytuacji, należało uznać, że faktyczny okres zakazu niewspółmiernie wydłużyłby się gdyby zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy. Równocześnie, okres zakazu 6 miesięcy jest minimalnym okresem zakazu, w związku z czym nie można owego okresu skrócić – tak jak wnioskuje obwiniony. W związku z powyższym, Sąd Okręgowy podjął decyzję o uchyleniu tego środka karnego, aby obwiniony mógł podjąć pracę, w której posiadanie prawa jazdy jest niezbędne. Obwiniony zaprezentował się jako osoba, która w pełni rozumiała swoje naganne postępowanie, i dla której dotychczasowy okres zakazu był wystarczającą formą resocjalizacji.

W związku z powyższym, orzeczono jak w sentencji wyroku odwoławczego.